

Forflag for Sparekasser, og jeg haaber ogsaa at faae det ærede Medlems Tilslutning til, at vi i det Mindste nu gjøre, hvad der kan gøres, for at faae et saadant Lovforflag frem, og i Grunden tror jeg, at vi da ogsaa nok skulle faae en Lov vedtagen, der er god for Bankerne. Jeg har tidligere udtalt, at enten Bankerne ere Sparekasser eller ikke, saa ere de i det praktiske Liv det Samme, deres Formaal er det samme; men Bankerne have, som det ofte er omtalt, et andet Formaal end Sparekasserne, nemlig at tjene Penge og give saa store Renter til Aktionærerne som muligt. Som Følge deraf maa Bankerne spekulere og det er i Reglen det Almindelige, at de administrere for dyrt, hvorimod Sparekasserne tage Billighedshensyn, de tage i Grunden de humane Hensyn, Bankerne ere et Princip, men det gjælder for alle Banker, og derfor forekommer det mig, at det vilde være rigtigt, at vi behandlede dem under Et. Der har endnu Ingen ret for Alvor, heller ikke ved 2den Behandling, udtalt sig fordelagtigt om denne § 11, ja selv ikke engang den ærede Ordfører har udtalt sig synderlig fordelagtigt om den. Det Spieste, man har drevet det til, er, at en af dem, der mest sympatthiserede med § 11, nemlig det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), sagde: Disse Banker forstaa vi os ikke paa, dem overgive vi til Ministeren. Det er et Princip, jeg ikke kan blive fortrølig med. Det er en Falliterklæring for Lovgivningsmagten at sige: her er forskellige Pengeinstituter, de repræsenterer mange Millioner, og, uagtet de ere Banker, sætte vi en Paragraf om dem ind i Sparekasseloven, der siger til Ministeren: Se paa disse Banker og gjør med dem omtrent, hvad Du vil (Modsigelse). Sa, jeg kan virkelig ikke faae Andet ud af dette Forflag. Nu vil jeg ingenlunde sige, at Ministeren absolut vilde gjøre det, men jeg skjønner ikke rettere, det er min Mening, end at det er en meget uheldig Lovbestemmelse, som jeg aldrig kan være med til. Jeg er overbevist om, at, naar vi tog denne Sag for Alvor for, vilde vi kunne finde paa en anden Udvei, som vi efter min Opfattelse bedre kunde være besjendt, end den, at sætte et saadant Forflag ind, der i og for sig ingen egentlig Lovbestemmelse er, men snarere en Administrationsbestemmelse. Jeg skal derfor meget anbefale, at § 11 bliver stemt ud. Med Hensyn til det, at indfætte en anden Bestemmelse, har jeg allerede berørt, at Ministeren skal være pligtig til

inden to Uar at fremkomme med et Forflag, og det skulde glæde mig, om det kunde komme frem før. — Jeg skal blot gjøre en enkelt Bemærkning overfor den ærede Ordfører. Han sagde om § 11 — det var mig forsaavidt en Glæde at høre det — at vi ikke vel kunde undvære § 11. Jeg er nu af den modsatte Anskuelse, jeg tror, at vi meget godt kunne undvære denne Paragraf, den hører i Virkeligheden ikke hjemme i dette Lovforflag, og allermindst efter den Maade, hvorpaa den er affattet. Desuden sagde den ærede Ordfører om de 8,000 Kr., at det var meget velvilligt overfor den ærede Minister, at vi saaledes uden videre vilde betro ham 8,000 Kr. Det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) har allerede sagt, at han vilde ønske, at alle Bevillinger vare saa godt betryggede som denne. Sa, deri samstemmer jeg med det ærede Medlem, jeg tror, at den ærede Minister, naar han faar disse 8,000 Kr., ogsaa faar Noget at bruge dem til, de ere jo anfatte her i et bestemt Diemed, og jeg kan ikke sige, at det er nogen overvættets Tillid, som derved vises den ærede Minister. Derimod tror jeg ganske vist, at det er en absolut afgjort, en overmaade stor Tillid til den ærede Minister, der vises af den ærede Ordfører med samtlige Hvertallets Medlemmer, som staa paa det Standpunkt, at de i § 11 sige til den ærede Minister: Tag Du alle de Banker, der ere Sparekasser, dem kan Du gjøre med omtrent hvad Du vil, Du kan give visse af dem yderligere Begunstigelser — det indeholder Forflaget — andre af dem kan Du gjøre det umuligt at leve, forsaavidt de skulle beholde nogen Begunstigelse. Jeg tror nemlig, at det vil være omtrent umuligt for dem at konkurrere med andre, naar de skulle leve aldeles uden Begunstigelse.

Sammenlign: Forinden Afstemningen over dette Forflag maa det være mig tilladt at knytte et Par Bemærkninger dertil. Derfor Forflaget ikke faar bedre Bynt paa sig end ved 2den Behandling, som blev benevnt Galanteri, er min Stilling ved 3die Behandling den samme som ved 2den, og for det Tilfælde, at mit Ønske ikke opfyldes, skal jeg tillade mig at ledsage Forflaget paa dets Vandring med nogle Bemærkninger. Jeg anser Forflaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, som et Brud paa Selvtjyrelsen. Om det ogsaa kun er et lille Brud, saa er det dog et Brud af den Bestaffethed, at det let kan udvides til ganske